

Festivalului, capodopera muzicală s-a desfășurat convingându-ne de autenticitatea trăirii asumate de umanitate în confruntarea cu Destinul. Remarcabil respectul față de textul libretistului Edmond Flegg și a sa versiune în limba franceză. O nouă modalitate de interpretare a spectacolului de operă a aparținut regizorului român Carmen Lidia Vidu, căreia Vladimir Jurowski i-a pus formula de „Proiecții Multimedia Live”, imagini explicative, posibil pleonastice, plasate în derulare filmică de lungmetraj, ce au putut fi urmărite cu reacții diferite de către public. Vorbind despre secțiunile care împart lumea teatrului muzical, am urmărit o viziune combinatorie a teatralului și o asumare a muzicalului. Convingătoare este semnătura experimentului interpretativ Vladimir Jurowski – autenticitatea enesciană a tempourilor, orchestrației, dominantei dramaturgiei muzicale, amploarea scenică „non statică” a muzicalității. Dirijorul a rețrăit partitura, supunând gestului și concepției sale superba execuție a compartimentelor orchestrei londoneze, a Corului Filarmonicii bucureștene (Ion Iosif Prunner), a Corului de Copii Radio (Voicu Popescu). Pentru distribuția acestui concert-spectacol au fost selectate mai multe personalități; primordial, s-a impus în rolul titular, bas-baritonul Paul Gay, urmat în apropiere de personajul Tiresias - bas-baritonul Sir Willard White, violent ca marcă teatrală, și baritonul Cr. Purves (Creon); egală coloristic și simbolic, mezzo-soprana ungară Ildiko Kolmosi – Sfinxul, impresionează în acest context. În colaborare, interpreții români au avut utilitate expresivă și decorativă, precum excelenta realizare a Ruxandrei Donose în Iocasta, urmată de personaje episodice, Păstorul, Marele Preot, Străjerul, Laios, Antigona,

actuala versiune de concert de către Orchestra Filarmonică Londoneză, L.P.O., sub bagheta actualului director artistic al Festivalului, dirijorul Vladimir Jurowsky. Aplecarea spre relevarea aspectului simfonic al partiturii a fost, pe bună dreptate, pusă în valoare.

Momentul se constituie într-un eveniment de specială importanță dat fiind faptul că în spațiul public a apărut o nouă generație de artiști în frunte cu bas-baritonul francez Paul Gay; a construit un personaj titular în egală măsură magnific și uman, energic și înțelept, hotărât și perseverent până la abnegație; de asemenea a etalat disponibilități vocale extinse, ferm stăpânite! Mă refer la registrul grav al vocii, un

registru expresiv exploatat; nu doar sugerat. Căci, e bine de reamintit, partitura rolului titular se adresează unei voci speciale; anume voci de bariton care dispune de un registru grav important, sau unei voci de bas care dispune de un registru mai înalt generos, de subtile orientări către un Sprechgesang, modalitate pe care Enescu nu a folosit-o niciodată de o manieră manifestă.

Este de menționat, în data de 23 septembrie, cu o zi înaintea închiderii oficiale a Festivalului, întreaga echipă a realizatorilor, soliști, colectivul orchestral L.P.O., corurile (cel Academic al Filarmonicii bucureștene, Corul de Copii Radio), aflați sub conducerea aceluiași Vladimir Jurowsky, au prezentat capodopera enesciană pe scena londoneză de la Royal Festival Hall.

Dumitru AVAKIAN

Oedipe la Londra. Cum muzica lui Enescu a învins destinul

ICR Londra a găzduit pe 21 septembrie. la impunătorul sediu din 1 Belgrave Square, o seară excepțională de muzică și dialog, avându-l ca protagonist pe Vladimir Jurowski, directorul artistic al Festivalului „George Enescu”, alături de tână soprana Gabriela Iștoc, titulara rolului Antigona în producția de la Royal Festival Hall. La ICR Londra - probabil cel mai „muzical” institut străin din capitala britanică - capodoperele enesciene sunt prezentate neîntrerupt din anul 2007, cu o frecvență aproape lunară, într-o serie de concerte și recitaluri – Seria „Concertelor Enescu” – avându-i ca protagoniști pe Remus Azoitei, Alexandru Tomescu, Alexandra Dariescu, Schubert Ensemble – unii dintre cei mai apreciați muzicieni și

Meropa, care au întregit figurația narațiunii. Ca urmașii ai lui George Enescu, cei care am vizionat acest concert - spectacol recunoaștem continuitatea vieții capodoperei **Oedipe**, în favoarea perenității genului enescian.

Grigore CONSTANTINESCU

Oedipe-ul enescian actual...

...este o producție realizată în versiune de concert, în deschiderea recente ediții a Festivalului enescian

...este o realizare a unei noi generații de muzicieni. S-a vorbit, s-a scris mult despre **Oedipe**-ul enescian realizat în